

stor, men lader man derimod det gamle Forhold bestaae saalænge, indtil det er uholdbart, faaer man langt lettere Lovgivningsmagten eller de paagjældende Myndigheder til at gaae ind paa en fuldstændig Incorporation, hvilket dog i og for sig er det naturligste og heldigste. Jeg skal altsaa for mit Vedkommende tilraade i Overensstemmelse med de ærede Forslagsstilleres Ønske for dette Tilfælde at stemme imod Forslaget under Nr. 2 a, men for Forslaget under Nr. 2 b; vedtages dette sidste, bortfalder derved, saavidt jeg skjønner, Forslaget under Nr. 3.

Roch: Naar den høitærede Justitsminister har udtalt sig imod det af min ærede Sidemand (C. Rimestad) og mig stillede Uendringsforslag, og navnlig har anset over, at det ikke var heldigt affattet, troer jeg dog, at den sidste Deel af Uendringsforslaget ganske naturligt følger af de nu bestaaende Forhold, idet man nemlig udtrykkelig har villet udtale, at hvad der nu er Regel, ikke fremdeles skal vedblive at være det, nemlig det, at man straffer en Mand, fordi han ikke betaler Afgift. Naar den høitærede Justitsminister endvidere har sagt, at det var urigtigt at kalde det en Skat, som blev lagt paa Byerne, men at det meget mere maatte betragtes som et Baaben, man giver Byerne ihænde for at værge sig imod det tiltagende Hundehold, synes dette mig mere at være en Ordskrid; thi det er vist, at Byerne komme til at betale dette Baaben, og at de paagjældende Hundeeiere komme til at betale Mere for deres Hundehold, end de hidtil have gjort. Naar det endvidere er blevet ytret af den høitærede Minister, at man skulde vogte sig for at udvide saadanne mindre Bestemmelser som den foreliggende til Districter, der grændse op til en By, da dette netop vilde vanskeliggjøre en Incorporation, turde det være mig tilladt at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, at de Districter, hvorom her formeentlig vilde blive Tale, i de allerfleste Tilfælde allerede, hvad Politiet angaaer, ere indordnede under Byerne; men jeg troer ikke, man nogetsteds har anseet deres Beboere forpligtede til at holde Hundetegn, da de dog maatte erkjendes for at høre

under en Landjurisdiction. At henvise til energiske Foranstaltninger fra Politimestrenes Side med Hensyn til at forhindre, at Landboernes Hunde komme til Byen, saaledes at altsaa Hunde, der tilhøre Beboerne i de tilgrændsende Districter, ikke forulempe Bybefolkningen, troer jeg er frugtesløst, thi jeg troer ikke, at nogen Politimester, ganske bortseet fra de Beføstninger, som dermed vilde være forbundne, vil indlade sig paa at udsætte sig for det Odium, det vilde medføre, hvis han daglig sendte en Mand ud paa Gaden, der optog alle Hunde, som ikke forskriftsmæssigt vare forsynede med Hundetegn. I detmindste har jeg ikke seet den Foranstaltning blive truffen af nogen Politimester, hvor energisk han end har været, uden under ganske særegne Forhold og til meget begrændsede Eider af Næret. Jeg maa derfor tilraade det høie Thing at stemme imod det subsidiaire Forslag under Nr. 2 b. af det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Bønløkke) m. Fl.; thi det forekommer mig virkelig, at Hensynet til Byerne gjør det ønskeligt, at den Bestemmelse, som Landstinget har sat ind i Loven, bliver staaende. Jeg maa ligeledes fremdeles anbefale Thinget at gaae ind paa det af min ærede Sidemand og mig stillede Uendringsforslag, hvorved jeg ganske vist sigter til, ved Siden af, at man forlanger høiere Hundeskat af Byerne, at gjøre den Maade, hvorpaa den opkræves, mere lempelig og mindre chicanøs, end den under visse Forhold har været.

Justitsministeren: Jeg vil blot, foranlediget ved en Uttring af den ærede sidste-Taler, forvare mig imod, at jeg, naar jeg nævnte Politimestrenes Energi overfor det tiltagende Hundehold, derved skulde have tænkt paa, at de under ordinære Forhold skulde anvende den gamle bekjendte Fremgangsmaade med Hundevogn og Ruser. Derved tænkte jeg ikke, men jeg tænkte paa et nøiere Tilsyn med de uden Tegn løsgaaende Hunde, idet det, naar en Politibetjent havde Ordre til at føre Tilsyn dermed, i de fleste Kjøbstæder under almindelige Forhold ikke vilde være vanskeligt at udfinde Hundens Eier, som man da burde kalde op for at betale Skat.